

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Katedra sociální pedagogiky
Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor práce: Věra Majzlanová

Vedoucí práce: Gabriela Slaninová

Téma: Vzdělávání v oblasti psychoterapie a jeho význam pro zvyšování odbornosti a praktických dovedností sociálního pedagoga

Téma práce je v současné době aktuální, diskutované. Cíl práce **popsat a na základě odborných pramenů analyzovat vzdělávání v oblasti psychoterapie s přihlédnutím k možnostem absolvování těchto výcviků sociálními pedagogy a ve výzkumném šetření zjistit možnosti vzdělávání v oblasti psychoterapie na území České republiky** je formulovaný metodologicky správně.

Autorka v úvodu kromě cíle představuje motivaci k výběru tématu, teoretická východiska, shrnuje současný stav poznání a zdůvodňuje volbu tématu bakalářské práce. Informuje o volbě výzkumné strategie, metodě sběru a analýzy dat.

Úvodním kapitolám předchází teoretický background - pasáž je pojata jako vymezení teoretických konstruktů a stěžejních témat vztahených k cíli. Autorka připojuje výsledky výzkumných šetření, které byly na toto téma provedeny. Prokazuje, že si na začátku zpracování tématu vytvořila jasnou představu o směřování práce. **Úvodní kapitoly jsou sepsány vcelku zdařile, text je stručný a výstižný, povětšinou v kontaktu s cílem práce.** První tři kapitoly věnuje autorka oboru sociální pedagogiky, přičemž nejprve na studovaný obor nahlíží jako na vědní disciplínu, poté upírá svoji pozornost na praktické uplatnění sociálního pedagoga a rovněž vnímá sociální pedagogiku v kontextu řešení náročných či krizových životních situací. Drobnou výhradu mám k dělení textu na samostatné tři kapitoly, práci by více slušelo pojmut text o sociální pedagogice jako jednu obsáhlou kapitolu s dílčími podkapitolami. Obsahově je text v pořádku a ladí s cílem práce. Podobně autorka dělí na samostatné kapitoly text o psychoterapii a připomínka se tedy vztahuje i k tomuto oddílu práce. Co do obsahu zvolila diplomantka obligátní postup od vysvětlení psychoterapie jako svébytného vědního oboru, přes praxi a vytyčení hlavních proudů v psychoterapii. Diferenciace, kterou si studentka vybrala je opět tradiční, což ale i v tomto případě práci svědčí a čtenář získává dobrý přehled o soudobých směrech v psychoterapii, včetně teoretických východisek představených směrů, metodách i terapeutickém vztahu.

Empirické šetření je uvedeno cílem výzkumu: zjistit možnosti terapeutických výcviků v České republice a vyhodnotit jejich dostupnost pro sociální pedagogy. Dále jsou představena teoretická východiska. Autorka pokračuje představením kvalitativní výzkumné strategie, předpokládaných limitů i obsahové analýzy dokumentů, kterou se rozhodla zvolit pro zpracování výzkumných dat. Postup analýzy zvolila dle Miovského a nelze než konstatovat, že tento nárok zdárně naplnila (viz podkap. 11.2). Docílila tak strukturovaného a logicky uspořádaného seznamu výcvikových škol, včetně vymezení atributů pro koho je určen, jakými kompetencemi absolvent disponuje, jak dlouho výcvik trvá, jaký je způsob zakončení,

jaká je jeho cena a zda má či nemá konkrétní akreditaci platnou v ČR. Analýza je provedena „čistě“, jasně a v kontextu stanoveného cíle.

Diskuze výsledků obsahuje vyjádření ke stanoveným cílům, zodpovězeny jsou HVO i vedlejší výzkumné otázky, které se v kontextu studovaného oboru diplomantky vztahují k možnostem sociálních pedagogů absolvovat autorkou vybrané výcvikové školy. Drobnou výhradu mám pouze ke konstatování, že „U 7 z 12 výcviků může absolvent vykonávat psychoterapii.“ Informace vyznívá jako vytržená z kontextu v stále ČR platné a i dle části odborné veřejnosti „nelogické“ legislativy – kdy v ČR může psychoterapii vykonávat po ukončení akreditovaného výcviku MZ pouze psychiatr či atestovaný klinický psycholog se specializací pro zdravotnictví.

Závěr obsahuje obecné shrnutí sepsaného, uvedení shledaných limitů i konstatování, že cíl práce byl splněn. Autorka zde velmi správně upozorňuje na reformu psychiatrické péče, kdy se v rámci lokálních Center duševního zdraví rýsují další možnosti uplatnění sociálního pedagoga, zvláště v případě, že to bude rovněž absolvent psychoterapeutického výcviku.

Citované prameny jsou tradiční a aktuální, což téma jako takové obnášelo. Autorka využila monografií, elektronických zdrojů, periodik. Nechybí zdroje zahraniční. Práce se zdroji odpovídá nárokům kladeným na bakalářské práce. U podkap. 5.2 chybí u prvních třech odstavců citace a nebo se jedná o text autorky?

Po stránce jazykové se v práci objevují gramatické chyby – např. „... texty, které jsou zveřejněni...“.

Stylisticky je práce v pořádku.

Formálně se objevují nedostatky jako např. nepřiliš přehledně formátovaný obsah a chybějící číslování stránek. List č. 2 kap. 4 a list nahoře očíslovaný jako kap. 10 jsou v práci dvakrát.

Připomínky a otázky k obhajobě:

1. Která z Vámi diskutovaných psychoterapeutických škol se Vám jeví jako zvláště výhodná v rámci rozšíření vzdělávání sociálních pedagogů?
2. Jaký byl Váš výzkumný předpoklad, který jste si formulovala na začátku empirie – jaký a v čem jste očekávala možný význam (kromě již uvedené reformy psychiatrické péče) vzdělání v psychoterapii pro sociální pedagogy?
3. Předpokládala jste, že výcviky v psychoterapii budou spíše dostupné sociálním pedagogům (i vzhledem k platné legislativě v ČR)?

23. 4. 2018

.....
Datum

.....
Podpis vedoucího práce